

Družinski tednik

ILUSTROVANI LIST ZA MESTO IN DEŽELO

Cena 2 Din
Izhaja ob četrtkih. Uredništvo in uprava v Ljubljani, Tyrševa (Dunajska) cesta 29/I. Poštni predal št. 345. Račun poštne hranilnice v Ljubljani št. 15.398.

Ljubljana, 25. maja 1933

Naročnina za četrt leta 20 Din, za pol leta 40 Din, za vse leto 80 Din. V Italiji za vse leto 40 lir, v Franciji 50 frankov, v Ameriki in povsod drugod 2 dolarja

Štev. 21
Leto V

Osveta premagane gore

Kako so pred 68 leti zavzeli vrh Matterhorna. — Zermattska tragedija: od sedmih plezalcev so se samo trije vrnili živi

vič rabili pri plezanju v gore lestve in vrvi. Ali naj vidimo v tej turi rojstni dan alpinistike, čeprav prihodnji dve stoletji ni več govora o gorski turistiki? Ali se pa sme govoriti o alpinizmu šele od srede 18. stoletja, ko so začeli romantiki opevati lepoto planin in so se pojavili prvi res pravi sportni turisti, to se pravi, taki ki so hodili v gore zaradi gora samih?

Leta 1786 so prvič splezali na Mont-blanc, leta 1799 na Mali Zvonar, l. 1800 pa na Velikega. S tem se je začela zlata doba alpinizma. Z vseh koncev sveta so se zgrinjali za sport navdušeni turisti, da požanjejo na vrhovih Alp lovorike — ali pa najdejo smrt. Od leta 1859 do 1865 so prvič preplezali nič manj ko 68 gorskih vrhov in štirideset prelazov. Do najzadnjega se je upiral turistom Matterhorn, demonska gora s tremi vrhovi,

najvišji skalnat stožec v Penninskih Alpah, ki se vzpenja 4505 m visoko. Ta gora stoji čisto na samem zapadno od Monte-Rose v mogočnem ledeniškem masivu. Na silno strmih

stenah leži le redkokdaj sneg. Vrh se vzpenja iz zaledenelega grebena še celih tisoč metrov in je takrat veljal za popolnoma nepremagljivega. Ljudje so ga imenovali »starega moža« in videli v njem gorskega demona.

Celih deset let so si najdrznejši švicarski plezalci prizadevali, da tudi njega uklonijo. Deset let je neizprosni velikan zahteval neprestano novih žrtev — in ostal zmagovalec. Poslednji, ki se je moral leta 1864 na njegovih vratolomnih gladkih stenah brez uspeha vrniti, je bil znameniti turist Tynvall. Od tistega dne je bilo neizpodbitno: Matterhorn je nepremagljiv! In vera ljudstva v demonstvo te gore je dobila novega potrdila.

Samo eden tega ni veroval. Zanj je bil tudi Matterhorn gora kakor vse druge, le teže dostopna od drugih. To je bil italijanski gorski vodnik Carrel. In našel si je zaveznika. Mlad Anglež Whymper je prišel naravnost iz Londona, ker so ga izmamile slike tega edinstvenega gorskega velikana. Star je bil šele 25 let in izboren plezalec — petnajst let pozneje je prvi splezal na vrh Chimborassa v Kordiljerih — toda bil je turist iz intuicije, kakor se pravi. Vročekrven, drzen in smel, med tem ko je bil Carrel izkušen in premišljen.

Ta dva tako različna si značaja sta se združila v želji, da zavzameta Matterhorn. Celo poletje sta se vedno

se praznih rok vračala nazaj. Nedotaknjena, skrivnostna in deviška se je bela gora lesketala v dolino.

Trajno to prijateljstvo med obema seveda ni moglo biti. Začela se je med njima nevarna rivaliteta. Kakor

Zermattski vodnik Herman Perren. 154krat je bil na vrhu Matterhorna, pri poslednjem vzponu mu je pa spodrsnilo in se je ubil. Gorski demon se je maščeval nad njim

pravijo, sta bila tekmeča tudi v osebnem ozirju — oba sta bila zaljubljena v neko mlado švicarsko dekle — in to je baje največ vzrok, da sta se nekdanja prijatelja razšla.

Spomladi leta 1865 se je ustanovil italijanski alpski klub. Carrel je dobil kot najodličnejši italijanski turist bolj ali manj uraden nalog, naj zavzame še poslednji alpski vrh. Carrel

14. julija 1865 je Whymper z locdom Douglasom, Hudsonom in Hadowom ter tremi gorskimi vodniki premagal vrh Matterhorna. Sedem preizkušnih hribolazcev se je odpravilo v goro — le trije so se vrnili kot zmagovalci. Drugi štirje so podlegli osveti gorskega demona.

Zermattska tragedija — prvi vzpon na Matterhorn — zavzema čisto posebno mesto v zgodovini turistike. Ta turistika je prav za prav še zelo mlada umetnost. — Za prvega hribolazca v sportnem pomenu besede se sme šteti — Petrarca, ki je l. 1336 splezal na Mont Ventoux v Provenčalskih Alpah. Poprej so ljudje mislili, da žive v Alpah zmaji in druge pošasti, in so se gorā bali. Leta 1492 se je Antoine de Ville popel na 2097 m visoki Mont Aiguille; takrat so pr-

iznova odpravljala iz ljubke vasice Zermatta — danes je ta vas znamenito letovišče — in vedno iznova sta

se je lotil velike naloge. Trdno je prepričan, da je vzpon mogoč le z južozapadne strani, tedaj na italijanskih tleh. Z največjo skrbnostjo pripravlja Carrel sebe in svoje ljudi. Nadaljevanje na 2. str. pod črto.

Charlieja Chaplina so zaprli

Ta nekoliko čudna zgodba se je zgodila nekaj ur pred krstno predstavo Chaplinovega filma »Luči velemestac« v San Franciscu.

Bilo je okrog šeste popoldne, ko je zavil elegantno oblečen gospod z Lincolnse ceste v park Golden-Gate v San Franciscu. Mračilo se je že. Grmičje je bilo še golo, trava v parku je rahlo poganjala. Nenadoma je zagrabil elegantnega gospoda stražnik za obe rami in ga osorno pozval s seboj, češ da je teptal mlado travo. Tujec se je plašno in začudeno ozrl. Še toliko ni utegnil, da bi stražniku kaj odgovoril v opravičilo. O pol sedmih je že stal pred sodnikom. V Ameriki gre to hitro. Pravkar je bil sodnik obsodil za slične prestopke štiri moške: dobili so po deset dni zapor. Chaplinu se ni obetalo nič boljšega. Zdrznil se je. Čez poldrugo uro bi se moral pokazati v Marble-Housu navdušenemu občinstvu. Moral je biti tam.

Obsojen

»Po nasadih ste se sprehajali?« je dejal mrko sodnik. »Deset dni zapor!«

»Stojte!« je zavpil Chaplin in sapa mu je zastala. »Veste, gospod, kdo sem? Veste, kaj s to obsodbo zagrešite? Jaz sem...«

»Nikari,« ga je ironično zavrnil sodnik Alburgh, »morda niste zadovoljni s kaznijo? Samo to vam rečem: čeprav bi bili katerikoli evropski kralj, bi ne smeli nekaznovani teptati naših nasadov. Če ste res kakšna visoka živina, ste pa še toliko bolj vredni kazni, ker bi vendar morali vedeti... Sicer pa — dvajset dni zapor! Tako! Odvedite moža!«

Chaplin se je trudoma vzravnal. Izprevidel je, da bi zaman prosil sodnika. Takrat se mu je pa zasvetilo. Nekje je že nekaj takega čital. »Ha!« je zaklical in zakrilil z rokami. »Vprašal sem vas, ali veste, kdo sem. Torej: jaz sem Julij Cezar, Rim gori, dajte mi moj del! Izdal sem vas! Pojdite! Živelo morje!«

Sodniku se je zmračilo čelo. »Zdi se, da je blazen,« je dejal prisednikoma. Nato je ukazal, da moža odvedejo v norišnico namestu v zapor. Že ob sedmih je stal Charlie Chaplin pred ravnateljem umobolnice.

V norišnici

»Poslušajte,« je zaupno zašepetal staremu častitljivemu gospodu, ki se mu je z obraza brala dobrosrčnost, »nikar se ne igraja skrivalnice! Jaz sem Charlie Chaplin in moram biti ob osmih v gledališču. Prosim, izpustite me!« Ravnateljeve oči so zablestele, kakor da ga prav dobro razume. »Seveda,« je dejal mehko, »samo trenutek, gospod Chaplin, takoj bom potrebno ukrenil.« Ostavil ga je samega v sobi in zaklenil vrata za seboj. Poklical je strežaja. »Ta tu notri bo menda prav trd oreh, domišlja si, da je Charlie Chaplin. Odvedite ga na opazovalni oddelek k drugim.«

V prvem nadstropju se je znašel Chaplin med Ludvikom XIV., Kolumbom in Coolidgeom in dvema damama, ki sta bili obe Kleopatri, kraljici Nila. Toliko da se ni onesvestil. Odvedli so ga v drugo sobo, toda tu

sta že sedela dva Chaplina, s klobučkoma, brčicami in palico. Naskočila sta strežaja, preklinjala kakor razbojnika, zmedeno govorila in se prekopicavala. Chaplinu so se naježili lasje.

Komaj sta strežaja odšla, sta se oba ujetnika popolnoma pomirila. Oglevala sta si novinca od vseh plati. Končno se je zdelo, da sta si na jasnem. »Poslušaj,« sta ga nagovorila, »nama se ne da več tukaj zbijati šal. Jaz sem Andrew Dermits, ta je pa moj brat Jack. Davi sva se pred sodnikom delala neumna in mu natvezila, da sva Chaplina. Veš, zato, da bi naju ne vtaknil v zapor. Razumeš? Da? Torej, pazi! Z okna se da skočiti na vrt, če se obesimo drug na drugega. Prava sreča, da si prišel. Upam, da naju ne pustiš na cedilu!«

Chaplin zataji samega sebe

Chaplin si je oddahnil. »Imenitno, fanta!« se je zasmel. »Jaz namreč tudi nisem neumna, vendar sem Charlie Chaplin osebno.« »Hudiča,« je pošepnil Andrew bratu in nagrbnil čelo, »temu pa v resnici manjka nekaj koleščkov! Pustiva ga, sicer začne še kričati in naju izda.«

Chaplina se je loteval obup.

»Čujta, fanta,« je končno dejal, »prejle vama nisem zaupal, zato sem se delal neumnega. Kako sta le mogla misliti, da bi jaz res hotel biti Chaplin? Ha, ha! Moje ime je Frank Higgins. Na delo, prijatelja!« Ura je bila četrta na osmo. Trije tički so se oprezno spustili skozi okno in srečno pristali na zemlji. Chaplin je stekel kar so ga noge nesle na brzovlak. Točno ob osmi uri se je priklanjal na odru Marble-Housa pred navdušeno množico občinstva.

Sodniku Alburghu in ravnatelju norišnice Wheelerju je bilo malo čudno pri srcu, ko sta iz svojih lož gledala na odru moža, s katerim sta pred dobro uro imela uradno opravka.

Pozna sreča

Prijatelji romantičnih ljubezenskih zgodb bodo presunjeni in ganjeni brali zgodbo bratov Weatherellov, ki sta izza rane mladosti živela skupaj v nekem avstralskem mestecu.

Brata sta bila dvojčka in sta skupno vodila svojo trgovino in prav tako sta imela tudi skupno gospodinjstvo. Ko jima je stara gospodinja umrla, sta vzela v službo mlado oskrbnico in zgodilo se je, kakor se mnogokrat zgodi v življenju: oba sta se zaljubila v mlado oskrbnico in oba sta jo hotela vzeti za ženo. Toda mlado, lepo dekletko se takrat ni moglo odločiti, koga izmed bratov naj bi vzelo. Odločitev ji je bila tem težja, ker je imela oba enako rada. In ker sta se tudi oba brata že od rane mladosti zmerom dobro razumela in živela v dobrem tovarištvu, so vsi trije sklenili čudno pogodbo. Sklenili so, da se nobeden izmed njih ne poroči, dokler vsi trije živijo. Samo če bi kateri izmed bratov umrl, bi se smel drugi poročiti z ljubljeno oskrbnico.

Tako se je tudi zgodilo. Pet desetletij so vsi trije spoštovali pogodbo in složno živeli pod isto streho, in šele zdaj, ko je eden izmed dvojčkov umrl,

Vaš verni tovariš!

Od nekdanj že je Schichtovo terpentino milo gospodinjstvi zvest zaveznik pri pranju in domačem delu. Ohranite mu tudi Vi trajno prijateljstvo.

Torej: Pazite prav posebno na izvorni ovoček in na varnostno znamko „JELEN“. Potem se Vam ni bati ponarejenih mil.

..ampak poprej za namakanje: Ženska hvala!

STJ.3-33

PRILJUBLJENI JUGOSLOVANSKI IZDELEK!

je prišla izprememba. Živeči brat, ki ima danes 79 let, se sme zdaj vendar poročiti s tisto, po kateri je pred petdesetimi leti tako vroče koprnel...

Čolni iz papirusa

Znani egiptolog Glanville je v Parizu predaval o čolnih starih Egipčanov. Sprva so bili čolni pravcati splavi; plavajoč otoček papirusovega trstja. Po imenu »dve peščici« (prgišče), ki so ga imeli ti čolni ali splavi, se da sklepati, da so prvotni čolnički sestajali samo iz dveh papirusovih steblik. Strnili so jih čedalje več, kasneje so napravili še streho. Take splave so rabili izključno za plovo vzdolž Nilove obale in na ribnikih. Čim se je plova udomačila in postala bolj živahna, so iznašli lesene čolne. Za gradbo čolnov so rabili povečini cedrovino z Libanona. Tudi večji čolni so bili v obliki enaki majhnim, ki so bili grajeni po načnu papirusovih. O tehničnih podrobnostih gradbe čolnov nam ni mnogo znano. Britanski muzej ima še nerazrešen papirus, ki bo menda tudi to uganko odgonetil.

Dvoženstvo — sredstvo zoper krizo

V Manili na Filipinih je imel mladi optik Garcia sijajno misel, da se da njegova osebna »gospodarska kriza« rešiti z dvoženstvom. Poročil se je še v dobrih časih z neko domačinko, ki mu je rodila dva otroka. Ko je pa izgubil službo, mu je žena dovolila, da se vnovič poroči, seveda ne da bi se dal prej ločiti od nje. Garcia

se je v resnici poročil z zelo bogato petdesetletno vdovo in je bil tako predrzen, da ji je svojo ženo predstavljal za sestro, otročiča pa za nečaka. Dobrosrčna zakonska žena številka 2 je celo dovolila, da se je njena »ovdovela svakinja« z otrokoma naselila pri njej. Srečni zakonski mož je postajal od dne do dne predrznejši. Kupil si je avtomobil, kupoval jih je več, tako dolgo, dokler ni zabil vsega premoženja svoje žene številke 2. Delal je dolgove na dolgove; vse to je dobrosrčna gospa trpela. Ko je pa lepega dne slučajno odkrila, na kak pretentan način jo je njen »mož« ogo-ljufal, je bilo tudi njene potrpežljivosti konec in je šla na sodišče. Garcia so zaradi dvoženstva obsodili na deset let ječe, vendar obsojenec kazni ni nastopil, ker ga je nenadoma pobrala smrt izpred oči njegovih dveh žen..

Zbegana magnetnica

Kakih štiri sto milj od Nove Škotske je na Atlantskem morju mesto, kjer kažejo kompasni letal, ki letijo iz Anglije v Ameriko, močan odklon od prave smeri. Ker je to opazilo že mnogo letalcev — ameriški letalec Kingford-Smith se je mogel razpoznati samo s pomočjo radija — bi se zdelo, da morajo ležati na tistem kraju v morju posebne velike množine magnetnih rud. Seveda se tej domnevi upira dejstvo, da nastopa odklon magnetnice pri ladijskih kompasih samo tam, koder je voda zelo plitva. Okoli Nove Škotske je pa morje dve milj globoko. **

Poravnajte naročnino!

Vse za film

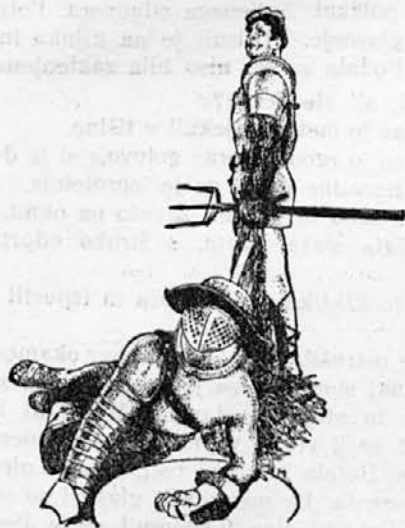
Paramountova tovarna za okraske in kovinaste izdelke

Dejstvo, da so pred dvatisoč leti bili v starem Rimu udarjeni na dragocene juvele in kovinaste okraske, je zanimivo zgolj iz kulturno-zgodovinskega vidika, nikakor pa ni to danes ta dan važen problem. Toda prav ta nič-

antičnih okraskov nakita in kovinaste opreme. Devet odličnih juvelirjev in veliko število pomagačev je imelo več tednov polne roke dela z izdelovanjem okraskov opreme in nakita, ki so bili potrebni za ta velikanski film.

Za glavno junakinjo Claudetto Colbertovo, ki je igrala Neronovo ženo Poppaeo, za Elisso Landijevo, ki se nam pokaže v vlogi mlade kristjanke, in za vseh sto in sto komparsov in igralk manjših vlog so kar na debelo izdelovali prstane, ovratne verižice, diademe, zapestnice, pasove, broše, uhane, amulete, obroče za gležnje in celo lasnice vseh vrst in velikosti. Vsi ti predmeti so točne reprodukcije izvornih okraskov in nakita, ki so jih našli med izkopinami ali pa posnetki dragocenosti, ki so krasile stare rimske spomenike in kipe.

V glavnih moških vlogah vidimo Charlesa Laughtona kot Nerona in Fredericka Marcha kot rimskega pre-

Gladijatorja

murnost Rimljanov, da so nekoč nad vse ljubili krasne dragocenosti, zlato in srebrne okraske, je nedavno dala precejšnjemu številu ljudi kruha in zaslužka. Cela četa juvelirjev, pasarjev in specialnih bižuterijskih in kovinskih delavcev mora biti za to Nerona in njegovim vrstnikom hvaležna. Kajti film, ki ga je Cecil B. de Mille napravil za Paramount, je monumentalni film »V znamenju križar«, čigar dejanje se vrši v Neronovih časih in dobi preganjanja kristjanov. Za to je torej morala družba Paramount postaviti popolno tovarno za izdelovanje rimskega nakita, bojnih oprem in orožja.

To tovarno so opremili nad vse moderno z vsemi najnovjšimi tehniškimi pripravami. Najboljših aparatov za varjenje, livarskih priprav, svedrov in strojev za ličenje, aparatov za posrebrjenje in pozlačenje, vsega tega in sličnega je bilo v tej tovarni na prebitek. Umetniško vodstvo tovarne, ki so jo postavili na Paramountovih tleh, so poverili izkušenemu strokovnjaku, specialistu za izdelovanje

tefka. Za njiju in ostale moške, ki so sodelovali pri tem filmu, so izdelali 1500 različnih kovinastih predmetov, zlasti orožja in opreme: ščite za gladijatorje, meče, bodala, trizobe, čelade, bojne surke, verižice, prsne oklepce, kovinaste dokolenice, obroče za

Rimska plesalka

Marcus Superbus (F. March) s plesalko Ancario (J. Joyner) in Merelo (E. Landi)

BRATA RUFF tovarna čokolade in bonbonov, Subotica

Film v Jugoslaviji leta 1932

Filmski zavodi in tuji filmi

Naši filmski zavodi, ki dajejo filme v promet, so hkratu uvozniki, ker nimamo filmskega zavoda, ki bi se bavil zgolj z nabavljanjem in prometom domačih filmov.

Število naših filmskih zavodov se v poslednjih letih ni dosti izpreminjalo, čeprav so se menjale tvrdke in njihovi lastniki. Število se je gibalo med 14 in 18. Ne oziraje se na to, koliko je bilo svoj čas izdanih dovoljenj za filmske zavode, je v letu 1932 dejansko obratovalo 17 filmskih zavodov, ki so dajali v promet nove premijerske filme. Od teh jih je bilo v Zagrebu 13, v Beogradu pa 4.

Zagrebski zavodi so prinesli na trg 422 tujih filmov (224 zabavnih, 70 tednikov in 6 reklamnih), beograjski zavodi pa 14 filmov (12 zabavnih in po enega kulturnega in reklamnega).

Po številu uvoženih filmov je vrstni red zagrebskih zavodov tak:

A. Has i Kleinlein (Ufa)	100
Fox Film Corp. Jug. d. d.	98
Paramount Jug. d. d.	69
Emco film	26
Metro Goldwyn Mayer Jug. d. d.	24
Avala film	23
Pan film	20
Star film	20
Jugo film	12
Bosna film	11
Atlantis film	10
Mosinger film	7
Jadran film	2
beograjski pa:	
Jugosl. Pros. film	6
Artistik film	5
Adam Vigh	2
Adria National	1

Ameriški producenti združeni v Haysovi organizaciji so sklenili, da ne sprejmejo odredb iz § 7 in 8 filmskega zakona in da ne nameravajo na jugoslovanski trg prinašati novega blaga, ter so pričeli likvidirati svoje podružnice. Kljub temu pa je v letu 1932 registriranih in cenzuriranih 227 ameriških filmov 9 producentov v dolžini 201.732 metrov. Zategadelj prihajajo Združene države še zmerom na drugo mesto, torej za Nemci, ki so nam dali 199 filmov 59 producentov v dolžini 313.382 metrov.

Američani so vrgli na trg:

	filmov	(zabavn.)	kult.	tedn.)
Fox	98	(19)	17	(62)
Paramount	69	(30)	8	(31)
Metr. Goldw.	24	(22)	2	(—)
Universal	24	(22)	2	(—)
Warner B.	5	(5)	—	(—)
R. K. O.	2	(2)	—	(—)
Ostali	1	(1)	—	(—)

Američani so po razglasitvi zakona z dne 5. decembra 1931 do uveljavljenja obveznosti iz § 7 in 8 uvozili in dali cenzurirati skoraj vse filme, ki so jih kesneje razpečali. Razen tega so nekatere pogodbeno vezane tvrdke še po 5. marcu cenzurirale in izpolnile zakonske predpise za 8 ve-

okras. Mnogo teh predmetov je okrašenih s kompliciranimi ornamentami.

Najlepše kose teh izdelkov, ki so umetnine záse, bo Paramount hranil v svojem muzeju.

likih filmov: Warner B. 4, R. K. O. 2, Pathé Picture 2, First National 2 in United Artists 1.

Fox in Paramount sta prinašala svoje tednike in kulturne filme redno, ker zanju ni veljal predpis §§ 7 in 8.

Razumljivo je torej, da je zaradi abstiranja Američanov prišel nemški uvoz na prvo mesto in je po številu uvoženih filmov dosegel 46 odstotkov celokupnega uvoza (199 filmov od 440), a po metraži 57,6 odstotkov (313.382 od vseh 540.152 metrov). Število nemških producentov, ki so filme uvažali, je zelo veliko: 59 nemških producentov od skupno 81, ki so dobavljali za jugosl. filmski trg. Največ je uvozila Ufa, t. j. 94 filmov z 80.864 metri. Od teh je bilo 30 zabavnih, 64 kulturnih in tednikov. Ostale nemške tvrdke so dale po 5, 4, 3, 2 in 1 film.

Vse ostale države so daleč v ozadju. Francija je dala samo 6 filmov z 10.947 metri, Avstrija 2 filma s 5030 metri, Poljska 2 filma z 2471 metri, Češkoslovaška 1 film z 2560 metri, Anglija 1 film s 1830 metri in Japonska 1 film z 2200 metri.

Drugi del članka prihodnjč.

Ljubljansko pismo

Nadaljevanje s 4. strani.

cesti dalje od kolodvora proti tistim barakam, kjer je tudi neko ljubljansko središče, ki ni da bi ga prezrli. Tam, kjer se namreč otroci nesrečnih brezposelnih staršev igrajo v sajasti travi preko ceste od nešteti železniških prog, je doma pravcata beda. Beda, in sicer največja in povrhu še v ponosni Masarykovi ulici, namenjeni samo nižjim nebotičnikom. Tja redko kdaj kdo zaide, ki je za bedo merodajen in ki so mu skrb zdravstvene razmere našega lepega središčnega mesta. Pa kaj naj bi take vrste ugledni meščani s socialno skrbjo tudi tam delali. Mi smo vendar malo veleno mesto in moramo skrbeti za središčnost v vsakem pogledu in temeljito, pa naj si bo to tudi v pogledu bede, ki vendar spada v vsako veleno mesto. Tako je prav in pošteno. Tudi nemorala je tam doma in še jako razkošperjena. Nikogar ni skrb za to zadevo in njen vpliv na uboge neobogljene otročiče. Kakopak, tudi nemorala spada vendar v središčno mesto in otroci tam so že tako precej izgubljeni, mnogi bolni in rahitični z izpačenimi udi od boleznih. Tja gre le Alfa večkrat pogledat. Pa Alfa žal ni za take skrbi merodajen in nima pravice vtikati svojega neizvežbanega nosu v te zadeve. Zato tudi omenja te nesrečneže le v svojem ljubljanskem pismu, ki bo morda končno prišlo na pravi naslov in napotilo nekaternike tja, kjer jih potrebujejo ljudje in središče bede. Ali pa je morda zaradi ugleda Ljubljanec in zaradi njenega središčnega prvenstva to potrebno?

Meščanska kuhinja

za binkošti

Piše Nuša

Binkošti so pred vrati. Vsaka botra ima mnogo skrbi, kako bo obdarovala svojo birmanko. Med najvažnejša darila spadajo slaščice in velika torta. Evo vam nekoliko dobrih receptov za dobrote, ki so namenjene vašim birmankam:

Biskvitna torta

V 40 dkg fine presejane moke zamešamo 1 pecilni prašek, stresemo v skledo in pridamo 10 rumenjakov, nekoliko nastrgane limonove lupine, 20 dkg sladkorne sipe, 10 žlic sladke smetane, malo vanilije in vse mešamo toliko časa, da se speni. Nato pri-mešamo narahlo trd sneg iz 10 beljakov. Zmes pečemo v modelu, ki je dobro pomazan z maslom, in sicer $\frac{1}{4}$ ure v srednjevroči pečici. Drugi dan prerežemo torto in jo namažemo z marmelado ali kakšno drugo marmelado in zopet oba dela zložimo skupaj. Torto oblijemo s čokoladnim ledom in jo okrasimo z različnimi okraski, n. pr. z malimi čokoladnimi kroglicami, ali z rožicami iz draganta, katere dobimo poceni pri Šumiju. Z belim ledom napišemo na torto ime birmanke.

Čokoladni led naredimo tako: Vzamemo 30 dkg sladkornega prahu, 1 beljak, sok iz dveh limon, 10 dkg nastrgane »Mirim« čokolade in mešamo na hladnem prostoru toliko časa, da se naredi gost led. Ako nam ledu kaj ostane, ga shranimo za druge slaščice.

Vse priprave, kakor tortni model, brizgalko za led itd. dobimo poceni v trgovini Breznik, Stritarjeva ulica.

Torta iz te količine je precej velika, stane 38 Din.

Čokoladna torta

40 dkg bele, presejane moke pomešamo s pecilnim praškom, pridemo 10 rumenjakov, nekoliko lupin limone, 20 dkg sladkorne sipe, 10 žlic smetane, malo vanilije in 15 dkg nastrgane »Mirim« čokolade. Mešamo približno 20 minut, da se zmes speni, potem pridamo trd sneg iz 10 beljakov in narahlo vse zamešamo. Model dobro namažemo z maslom, vanj stresemo torto in pečemo počasi $\frac{1}{4}$ ure. Drugi dan torto prerežemo in jo namažemo z marmelado. Okrasimo jo z belim ledom, s srebrnimi kroglicami iz čokolade itd. Lahko tudi napolnimo brizgalnico za led z marmelado in naredimo po torti razne okraske.

Beli led: 30 dkg sladkornega prahu, 1 beljak in sok iz 2 limon mešamo na hladnem toliko časa, da je led gost, in z njim okrasimo torto.

Masleni keksi

40 dkg bele, presejane moke pomešamo z 1 pecilnim praškom, stresemo na desko, dodamo 7 dkg sirovega masla, nekoliko vanilije in limonovih lupin, 12 dkg sladkorne sipe, 10 žlic mleka ali smetane, malo soli, 2 celi jajci. Testo dobro zgneteemo, razvaljamo $\frac{1}{2}$ cm debelo in izrežemo z malimi modeli razne oblike. Kekse položimo na pekač, pomazan z maslom, pomažemo jih z raztepenim jajcem ter potresemo s sesekljanimi orehi. Pečemo v srednje vroči pečici 10 do 15 minut. (Iz te količine naredimo 45—50 keksov, stane 11 Din.)

Orehovi venčki

20 dkg bele, presejane moke pomešamo s pecilnim praškom, pridemo 3 cela jajca, 30 dkg zmletih orehov, 10 dkg sladkorne sipe, 6 žlic mleka, nekoliko vanilije ter limono-

vih lupin. Vse dobro zmešamo in napravimo na deski testo, ki ga razvaljamo $\frac{1}{2}$ cm debelo in izrežemo z modelom male venčke, pomažemo jih z raztepenim jajcem ter pečemo 10 minut. (Nadaljevanje prihodnjič.)

Mrtva točka v zakonu

Vsako prijateljstvo in vsak zakon pride enkrat na mrtvo točko, bodisi zaradi naveličanja, zaradi ljubosumnja, iz težnje po samoti, zaradi prevelike zaposlenosti, zaradi šibkega zdravja ali pa iz nerazpoloženja, ki je bilo posledica razočaranj. Mrtva točka pride in se hoče zasidirati v naše življenje. Jemlje nam pogum, slabi nam voljo in nas ovira v poletu duha. Mrtva točka je sovražnica skupnosti in se razšopiri pri obeh prizadetih, ako je pravočasno ne zalotita in korenito ne iztrebita iz srca, razuma, zakona ali prijateljstva.

Vendar je to laže reči kakor storiti — zakaj če jo hočemo zalotiti, moramo najprej dognati, kaj je vzrok raznim malenkostnim preprirom, nagli jezi in majhnim izbruhom sovražnosti, ki jim neogibno

sledi odtujenje in sčasoma velika tišina. Ali je krivda pri nas ali pri tovarišu? Seveda je bomo rajši iskali pri tovarišu, toda stanja s to vero ne bomo izpremenili, dokler ne spoznamo, da je krivda v večini primerov obojna in da damo tudi sami časih povod za prepri in nesporazum.

Vzemimo na primer slučaj, kjer je ljubosumnje privedlo do razdora. Žena ima občudovalca in mož se prav nič ne meni za to, češ, »saj ta mi ne more postati nevaren«. Sčasoma pa postane vendarle pozoren in ko prvič izbruhne s svojo ljubosumnostjo, je že prepozno. Skupno življenje postane nezno in posledica vseh preprirov je spoznanje, da se nista nikoli popolnoma razumela in da je na obeh straneh manjkalo zanimanja za delo in življenje zakonskega tovariša.

Zakonsko življenje sestoji iz tisoč malenkosti, ki moramo paziti nanje, ki moramo z njimi računati, jih izpolnjevati in se nanje ozirati. Če trdi kateri izmed zakoncev, da ima edini on prav in da edini on vse ve, tedaj je prav gotovo, da bo ta zakon kaj kmalu na mrtvi točki in le-tej bo sledilo popolno odtujenje. V takem primeru so prepri neizogibni. Kritika samega sebe je v zakonu neogibno potrebna, če hočemo »dobro voziti«.

Samo tisti, kdor sam spozna svoje napake in se trudi, da bi jih premagal, da se jih otrese, samo tisti bo srečno prebredel vse nevarnosti mrtve točke. In kdo je bolj poklican, da se loti te naloge kakor žena, ki je že po svojem bistvu ustvarjena za ljubezen in dobroto, zmerom pripravljena odreči sebi in dajati drugemu, žena, ki s svojo tenkoslednostjo lahko takoj spozna vse slabosti in vse dobre strani svojega zakonskega tovariša?

Na njej je, da možu, s katerim živi v prijateljstvu ali v zakonu, pomaga in ga prepriča, da je zmerom dozvetna za njegove skrbi, njegovo delo in njegove življenjske naloge. Odreči se mora malenkostnega veselja, ki ga morda moti, in zatreti svoje napake, ki ga mučijo. Samo tako bo našla tudi pri možu pripravljenost, spoznati svoje napake, in le tako bo sta mogla oba uiti vsem strahotam mrtve točke. **

Katun in platno

Popolnoma novo odkritje, pristašice pa že cel kup! Preprosti katun in platnena tkanina imata tudi svojo veljavo. Prav tako prikupna sta videti kakor svila in baržun. Čeprav se zdi ta na oko neokorna in pusta zaradi grobega tkanja, sta vendar prav voljna in mehka.

Levi plašč je iz nebeljenega, prav grobega platna. Ker je izrez nenavaden in zelo dolg, se porabi malo blaga. Gumbi so živordeči. Drugi plašč je iz turšično rumenega platna. Na-

bori, našitki, žepi in obkladi se morajo močno odražati v barvi, so pa iz trikoja. Rokavice so iz iste tvarine. V zadnjem času dame prav rade same izdelujejo rokavice, ali jih pa dajo v delo. Spet nova smer za ženska ročna dela.

Bluze na slikah so iz katuna in platna. Leva zgornja je platnena, kratki raglanski rokavci so podaljšani z dvema naboroma. Rokavi in nabori ob pasu so iz pikčastega platna. Desni lik nam kaže bluzo iz modro

in belo črtastega katuna. Okraski okoli izreza in na rokavih so iz steklenega batista in poživje bluzo.

Spodnja leva bluz je iz finega platna. Zaradi kockastih prešivov na reglanskih rokavih je videti zelo apartna. Enaki prešivi se ponove ob spodnjem koncu izreza. Snov, ki jo rabimo za prešivanje, se mora v barvi močno odražati od platna. Bluz iz katuna, ki je diagonalno črtasta, učinkuje šele z našitimi enobarvnimi osleci, ki so v barvi enaki osnovni barvi tkanine.

29.-

Vrsta 242

Otroški telovadni čevlji s prožnim krom-podplatom. Potrebni za telovadbo v šoli, pri Sokolu in sploh za vsako gimnastiko. Ženski Din 35.-

35.-

Vrsta 3661-00

Vašim ljubljencem te visoke čevljičke iz rjavega boksa s podplatom iz krupona. Lahki in udobni.

45.-

Vrsta 2942-00

Zračne in lahke sandale s krep-gumijastim podplatom. Za tople solne dneve neobhodno potrebne Vaši deci.

49.-

Vrsta 5851-30

Vašim malim otrokom najlepše. Ti čevljički iz laka ali rjavega boksa so kot ustvarjeni zanje.

69.-

Br: 27-34

Vrsta 5842-40

Deklicam te udobne fleksibilne čevljičke iz laka ali rjavega boksa.

Za tople dneve nove čevlje 69.-

Če menjate večkrat obutev in nogavice, prihranite veliko denarja, razen tega se pa počutite vedno sveži in razpoloženi. Preskrbeli smo naše prodajalne z letno obutvijo za celo družino in z nogavicami v vseh modnih barvah in desnih.

Alata

35.-

Vrsta 4462-29

»Sportke«. Idealen in najcenejši čevlji za vse panoge sporta, za turisticno in razne igre.

49.-

3335-10

Primerni in trpežni čevlji iz sivega platna z gumijastim podplatom in istakto peto. Za lepe solne dneve.

89.-

Vrsta 2945-11

Za vsakdanjo nošnjo te čevljičke in boksa v črni ali rjavi barvi. Polvisoka usnjena peta. Iz laka Din 99.-

129.-

Vrsta 1805-68

Model sezone: Crn lak, kombiniran s semišem. Iz ševroja Din 149.-

99.-

Vrsta 1645-05

Priprost, toda okusen čevljiček iz laka ali prvovrstnega črnega ali rjavega boksa.

149.-

Vrsta 9505-97

Vedno elegantni salonski čevljički iz ševroja z diskretnim okraskom. Iz laka Din 129.-

Vrsta 2947-00

Lahke fleksibilne sandale s crep-gumijastim podplatom. Ne žulijo ne nog ne žepa. Ženske Din 59.-

89.-

Vrsta 2927-41

Zračne in lahke sandale s krom-podplatom. V toplih dnevih neobhodno potrebne.

89.-

Vrsta 1937-29

Polčevlji iz močnega boksa s prožnim gumijastim podplatom. Za vsakdanjo nošnjo. Imamo jih v črni in rjavi barvi.

149.-

Vrsta 1637-80

Polčevlji iz prvovrstnega telečjega boksa, okrašeni s perforacijo. Zelo primerni za sportno obleko. Lakasti za isto ceno.

DNEVNO SVEŽE PRAŽENA: **MOTOH KAVA**

LJUBLJANA VODNIKOV TRG ST. 5.

Pričnite čim prej s pravilno nego obraza in se obrnite na izučeno kozmetičarko **DARINKO VDOVIČ** LJUBLJANA, Gradišče 4 vhod skozi trgovino

Oglasi v Družinskem tedniku imajo vedno uspeh!

Prvi specialni atelje za okvirjenje slik = Zaloge vsakovrstnih slik

Julij Klein - Ljubljana

Telefon int. 33-80 Wolfova ulica 4 Telefon int. 33-80

Dlačice na bradi

itd. Vas ženirajo, cenj. dame, kvarijo Vam Vašo lepoto, eleganco in sramežljivost. „VENERA“-eliksir Vas reši v par sekundah vseh nepotrebnih dlak. Naročite še danes lepo dišeči „VENERA“-eliksir. Ne bo Vam žal. Bočica 10 Din (predplačilo), povzetje 18 Din, dve 28 Din, tri 38 Din, razpošilja:

R. COTIC, Ljubljana VII Kamniška ulica 10a